

Obliba udržitelných forem cestovního ruchu roste, ESG se postupně stává konkurenční výhodou

David Dušánek, TREXIMA, spol. s r. o.

Na rozdíl od některých jiných odvětví není téma udržitelnosti v cestovním ruchu zcela novým nebo neznámým pojmem. Například systematická ochrana cenných přírodních lokalit nebo historických památek má téměř dvousetletou tradici. Jedním z důvodů této ochrany je také jejich role v rozvoji cestovního ruchu s přidanou hodnotou pro místo i cestovatele. Aktuálně roste obliba různých nových forem cestování, které byly donedávna orámovány pojmem alternativní. Stále vyhledávanější jsou cestovatelské zážitky spojené s autenticitou místa, místní lokality a komunity. Zákazníci dnes běžně vyhledávají restaurace, které nabízejí jídla připravená z lokálních nebo sezónních surovin. Mnohá ubytovací zařízení si zakládají na šetrném přístupu k životnímu prostředí nebo adekvátních pracovních podmínkách svých zaměstnanců.

Podle reportu společnosti Booking.com se 46 % hostů v roce 2022 ubytovalo v udržitelném ubytovacím zařízení, 57 % by uvítalo, pokud by ubytovací zařízení mělo prokazatelně nějakou certifikaci v udržitelnosti.

V roce 2008 byly definovány Globální standardy pro udržitelnost v cestování a cestovním ruchu (GSTC), které řeší problematiku udržitelnosti ve čtyřech základních aspektech: udržitelné řízení, socioekonomické dopady, kulturní dopady a dopady na životní prostředí. Specifické standardy a doporučení se zaměřují jednotlivé aktéry cestovního ruchu (ubytovací zařízení, destinační management, zákazníci...) a jsou založeny na bázi dobrovolnosti.

V reakci na zhoršující se ekologickou situaci, porušování lidských práv a další negativní aspekty současné civilizace se objevují stále častěji požadavky na systematické a povinné řešení udržitelnosti. Proto postupně vznikla celá řada iniciativ s cílem integrace principů udržitelnosti do fungování komerčních i nekomerčních organizací.

V roce 2014 vstoupila v platnost evropská směrnice „Non-Financial Reporting Directive (NFRD)“, která poprvé stanovila povinnost nefinančního reportingu pro definované společnosti v pěti oblastech: ochrana životního prostředí, sociální odpovědnost a zacházení se zaměstnanci, dodržování lidských práv, boj proti korupci a rozmanitost ve správních radách společností. Tento předpis byl následně nahrazen aktuálně platnou směrnicí „Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD)“, která rozšiřuje povinnost nefinančního reportingu na další společnosti. Například již v roce 2025 budou dle této směrnice povinně reportovat velké společnosti veřejného zájmu s počtem zaměstnanců vyšším než 500. Zároveň tato směrnice rozšiřuje portfolio reportovaných oblastí a upřesňuje jednotlivé reportované metriky a ukazatele.

Tato forma nefinančního reportingu je známa pod zkratkou ESG. Oblast „E“ (Environmental) zahrnuje kritéria v oblasti dopadů podniku na životní prostředí, např. hospodaření s energiemi, energetické úspory, odpadové hospodářství, emise atd. Oblast „S“ (Social) řeší dopad činnosti podniku na vlastní zaměstnance, pracovníky v dodavatelském řetězci nebo zákazníky. Oblast „G“ (Governance) obsahuje témata jako etické aspekty podnikání, předcházení korupci atd. Reporting bude strukturován podle standardů ESRS (European Sustainability Reporting Standards).

Směrnice CSRD je v evropském kontextu nejzásadnějším regulativem v oblasti udržitelnosti. Povinnost reportovat dopadne přímo na taxativně vymezené společnosti. **Zprostředkovaně ale tato povinnost dle předpokladu dopadne v nějaké podobě i na většinu menších společností, které jsou dodavateli povinných společností nebo s nimi spolupracují.**

Určité prvky nefinančního reportingu jsou obsaženy také v národní legislativě některých států. Příkladem může být německý „Zákon o náležitě péči o dodavatelském řetězci“, účinný od loňského roku. **Dopady tohoto zákona již dnes pociťují některé tuzemské společnosti ve formě požadavků od německých firem. Koncept udržitelnosti, širší nefinanční reporting nebo jednotlivé fragmenty udržitelnosti již dnes běžně požadují také banky, investoři nebo např. koncoví zákazníci.**

Nových povinností v této oblasti je již nyní relativně mnoho a další postupně přibývají. Podle některých se na nás řítí doslova „legislativní lavina“, která zcela změní zavedené koncepty podnikání. Mnohé velké firmy, které budou povinně reportovat od příštího roku, již nyní intenzivně pracují na přípravě reportovacího aparátu a dat. Také mnohé menší firmy udržitelnost již řeší, na webových stránkách nyní nalezneme ESG reporty nebo CSR zprávy mnohem častěji, než tomu bylo ještě před rokem. Je tedy dobré se na tuto situaci připravit s dostatečným předstihem.

Závěrem je nutno zmínit, že promyšlený koncept udržitelnosti či kvalitně zpracovaný report obsahující strategii a vhodně nastavené KPI může firmě ve svém důsledku přinést úspory, větší personální stabilitu nebo zcela nový efektivnější a transparentní pohled na řízení firmy přes data management.

[Více informací o ESG najdete ZDE.](#)